

Oralardan Nerelere Geldik

– AhmetZeytinci · 15 Haziran 2019

"Aaamet ne haber?" ya da "Hüsniye ne haber yahu ne var ne yok?" diye bir eşiniz dostunuz size hitap etti mi, sorun yok. Ama bu hitapları size çocuğunuz yaparsa ve de yaşı da epeyce ise şaşırır hatta şaşırarak ile de kalmaz, öfkelenirsiniz... Sam Amca'nın çocukları böyle hitap etseler de bizde ki racon ters bu seslenişler...

Televizyonlardan izliyorlar her bir pisiği... Batı toplumlarının bazı zaman güzel tarafları görünse de bazı zaman iğrençlikleri de sergileniyor... TRT li zamanların o güzelim dizilerinden, şimdilerde özel televizyonlarda ki aile dizisi diye lanse edilen ancak gerçekte aile faciası olan dizilere geldik... Geldik de toplumsal değerlerimizde yontula yontula durmadan erozyona uğruyor... Yeni nesil kaybedilmek üzere... Kurgu hep birbirini aldatmaya boynuzlamaya ayarlanmış...

Otobüslerde yer vermeyi bırak, kulaklık takıp uyuma numarası yapan bir sürü zibidi görünce acaba diyorum bunlar Samanyolu Galaksisinin dışından herhalde... Andromeda Galaksisinden olabilirler mi? Yok sanmam o da iki milyar ışık yılı uzaklıktaymış tahminlere göre... O zaman bu zibidiler hangi gezegenden ya da milleten araştırmak lazım...

Komşuluk ölmek üzere, son nefesini bekliyor koca koca apartmanlarda... Tabi ruhuna fatiha okuyacakları da bulursa eğer... Seneden seneye apartman toplantılarında merhaba dediysen ne mutlu sana... Yok öyle gece yarısı bir ihtiyacım olduğunda komşumun kapısını çalayım durumları artık...

Eğitmciler belli bir yaşa kadar çocuklarınıza tablet ya da laptop tabir edilen bilgisayarları vermeyin sakın diyor, ama dinleyen kim? İlkokulda ki birinci sınıflarda eğitim gören çocukların yarısından fazlası gözlüklü artık. Nereye gidiyoruz, sorusunu toplumda herkesin sorması lazım kendine...

Yolların büyük çoğunluğu duble yol olmasına rağmen bayramlarda yine yüzün üzerinde insanımız hayatını kaybetti... İnsanların yapılan tüm uyarılara rağmen, bu kadar fütursuzca ve salakça hareket etmesine artık bir anlam veremiyorum...

Mahalle Bakkalı kavramı artık can çekişiyor, yok olmak üzere, Allah rahmet eylesin. Oysa mahallelerin aydınlık yüzüydü onlar. Kimse sabahın onunu beklemezdi, büyük marketler açılın da, gidip ekmek ile süt alalım diye... Sabahın 6.30 veya 7.00 sin de işinin başında olurlar, genellikle de işlerine çok yakın yerlerde ikamet ederler, ailecek, baba oğul, ana, kız helal rızık için çalışırlardı... Git de o adı cafcaflı marketten aldığın bir şeyi veresiye defterine yazdır, yazdıramazsın, onlarda veresiye defteri diye bir kavram yok zaten...

İşte böyle kabul edin ya da etmeyin bunun adına toplumsal değişim mi dersiniz, yoksa toplumsal yozlaşma mı orası da size kalmış... Şimdiki zamanlarda durum böyle ise, varın bir iki nesil sonrasını da siz düşünün artık...